

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.05/41.9/608/2022/16231/RN

Katowice, dnia 16.08.2023r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania spółki BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowcie, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią D. N., zawartego w piśmie z dnia 10 października 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 22 września 2022r. w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji Naczelnika Wydziału Komunalnego, Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Tychach, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Tychy, Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r. o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztlénowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Katarzyna Siebnicka
Kamilla Kozłara

na posiedzeniu w dniu 16 sierpnia 2023r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 oraz art. 107 § 1 i § 3, kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 735 z późn. zm.) oraz art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4 oraz art. 80 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 1029 z późn. zm.), § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku spółki BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowcie, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztlénowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”., orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej

instancji przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożyla spółka BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowcie, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią D. N. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 10 października 2022r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 22 września 2022r. w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”), pełnomocnik odwołującej się strony wyraził niezadowolone z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucał:

- 1) naruszenie art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez uznanie, że planowana działalność odwołującej się spółki jest sprzeczna z postanowieniami zamieszczonymi w § 8 pkt 1 i pkt 10 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to jest uchwały Rady Miasta Tychy Nr VIII/152/19 z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnei, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego planu prowadzi do wniosku, iż planowana działalność w zakresie przetwarzania odpadów jest zgodna z tym planem, tym samym nie było podstaw do odmowy wydania decyzji;
- 2) naruszenie § 8 pkt 1 i pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, poprzez uznanie, że na obszarze oznaczonym w tym planie symbolem „O” możliwa jest lokalizacja jedynie inwestycji celu publicznego w zakresie gospodarki odpadami, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego planu prowadzi do wniosku, iż na obszarze tym, obok ww. inwestycji celu publicznego, możliwe jest lokalizowanie również innych inwestycji, mieszczących się w zakresie wskazanym w § 8 pkt 1 tego planu, to jest składowiska odpadów, obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami, składy i magazyny;
- 3) naruszenie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że:
  - biogazownia (stanowiąca zakład gospodarki odpadami) może być inwestycją celu publicznego wyłączenie wtedy, gdy jest własnością lub jest wyposażona w urządzenia stanowiące „własność podmiotu publicznego”, podczas gdy prawidłowa wykładnia ww. przepisów prowadzi do wniosku, iż własność instalacji i urządzeń nie ma w tym przypadku znaczenia, a ich dostępność i znaczenie na szczeblu lokalnym i ponadlokalnym;
  - przyjęcie, że status podmiotu ubiegającego się o decyzję środowiskową lub sposób realizacji planowanej inwestycji, np. w trybie partnerstwa publiczno – prywatnego, jest rozstrzygający dla oceny, czy wnioskodawca będzie realizować „inwestycję celu publicznego”, podczas gdy na etapie wydawania decyzji środowiskowej własność nieruchomości oraz własność instalacji i urządzeń nie jest jeszcze przesądzona (nie jest wymagane dysponowanie tytułem prawnym do gruntu), a decyzja środowiskowa nie rodzi ani praw do gruntu ani do instalacji, tym samym nie dochodzi tutaj do sprzeczności z ww. miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, wedłóg wykładni „celu publicznego” przyjętego przez organ wydający zaskarżoną decyzję;
- 4) naruszenie art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, poprzez jego niezastosowanie i brak uznania, że zakład odwołującej się spółki realizuje cel publiczny w postaci budowy i utrzymania obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska.

Wskazując na powyższe naruszenia prawa pełnomocnik odwołującej się spółki wniosł o

uwarunkowaniach”.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 19 lipca 2021r. Naczelnika Wydziału Komunalnego, Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Tychach wystąpił do Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki tego Urzędu o wydanie wypisu i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) kserokopia mapy ewidencyjnej odręcznie adnotacjami m. in. o treści „gmina”;
- 2) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy Nr GWP.6727.503.2021.PP z dnia 21 lipca 2021r.;
- 3) podpisany wykaz stron postępowania.

Pismami Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 23 lipca 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Katowicach o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”.

Obwieszczeniem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 23 lipca 2021r. organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie.

Pismem z dnia 26 lipca 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) pismo Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Katowicach Nr GL.ZZS.2.435.236.2021.KR z dnia 28 lipca 2021r., skierowane do Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach;
- 2) pismo spółki Regionalne Centrum Gospodarki Wodno – Ściekowej S.A. z siedzibą w Tychach Nr I/MS/1215/08/2021 z dnia 12 sierpnia 2021r.;
- 3) korespondencja email z organem pierwszej instancji;
- 4) korespondencja organu pierwszej instancji ze stowarzyszeniem Klub Kobiet Przedsiębiorczych SBL z siedzibą w Bieruniu oraz Przewodniczącym Rady Osiedla Jarosławice – Urbanowice – Wygorzele.

Obwieszczeniem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 24 sierpnia 2021r. organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie.

Obwieszczeniem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 24 sierpnia 2021r. organ pierwszej instancji poinformował o rozpoczęciu procedury z udziałem społeczeństwa w postępowaniu sprawie.

Pismem Nr I/MS/1259/08/2021 z dnia 25 sierpnia 2021r. spółka Regionalne Centrum Gospodarki Wodno – Ściekowej S.A. z siedzibą w Tychach przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Tychach opinią Nr 17/NS/ZNS.513 – 45/462/2021 z dnia 25 sierpnia 2021r. pozytywnie zaopiniował realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, pod warunkiem zachowania określonych wymagań higienicznych i zdrowotnych. W treści uzasadnienia

uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy zgodnie z wnioskiem spółki, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołujący się strony przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Powyższe odwołanie zostało wniesione za pośrednictwem poczty elektronicznej ePUAP.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 14 października 2021r., organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Pismem z dnia 20 października 2021r. Przewodniczący Klubu Radnych Prezydenta Andrzej Działy przedstawił stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – spółka BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowie – reprezentowana przez pełnomocnika Panią M. O., pismem z dnia 30 czerwca 2021r., zasytułowanymi: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do Prezydenta Miasta Tychy o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”. W treści tego wniosku pełnomocnik inwestora wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytworzenia biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018r. poz. 2389 z późn. zm.).

Do ww. pisma pełnomocnik inwestora dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: dokument zasytułowany: „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia”, sporządzony dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, w czerwcu 2021r., dokument zasytułowany: „Streszczenie do raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia”, sporządzony dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, w czerwcu 2021r., mapa z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z wyznaczoną odległością 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; pełnomocnictwo udzielone 4 pełnomocnikom w dniu 30 grudnia 2020r. do działania w sprawie w imieniu inwestora; dowód uiszczenia opłaty skarbowej od tego pełnomocnictwa oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej w związku z wydaniem decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 6 lipca 2021r. i z tym dniem zostało zamknięte postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 19 lipca 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o uzupełnienie wniosku zawartego w piśmie z dnia 30 czerwca 2021r., zasytułowanymi: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych

przedstawili swoje stanowisko w sprawie.

Marzatek Województwa Śląskiego postanowieniem Nr 791/OS/2021 (OS – WS.7030.31.2021; OŚ – WS.K.W – 67/21) z dnia 31 sierpnia 2021r. zapoiniował formując wnioski, realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztlonowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”. W treści uzasadnienia postanowienia przedstawili swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GL. RZŚ.4360.44.2021.AS z dnia 31 sierpnia 2021r. Zastępca Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach wystąpił do organu pierwszej instancji o uzupełnienie materiałów w sprawie oraz nadesłanie dodatkowych wyjaśnień.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 3 września 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 3 września 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o uzupełnienie złożonego wniosku oraz o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem z dnia 7 września 2021r. Małopolska Fundacja Wspierania Ochrony Środowiska z siedzibą w Krakowie wystąpiła do organu pierwszej instancji o dopuszczenie jej jako organizacji ekologicznej w sprawie.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 13 września 2021r. Naczelnik Wydziału Komunalnego, Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Tychach wystąpił do Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki tego Urzędu o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem z dnia 21 września 2021r. Naczelnik Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki w Urzędzie Miasta w Tychach przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr WOOŚ.4221.58.2021.JKS.2 z dnia 24 września 2021r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o uzupełnienie materiałów w sprawie oraz nadesłanie dodatkowych wyjaśnień.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 29 września 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o zajęcie stanowiska w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się opinia prawna z dnia 29 września 2021r.

Pismem z dnia 7 października 2021r. inwestor wniosł do organu pierwszej instancji o udzielenie informacji w sprawie.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 12 października 2021r. organ pierwszej instancji przesłał do inwestora dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 12 października 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem z dnia 4 października 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 11 października 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 21 października 2021r. organ pierwszej instancji przekazał do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 21 października 2021r. organ pierwszej instancji poinformował spółkę Regionalne Centrum Gospodarki Wodno – Ściekowej S.A. z siedzibą w Tychach o stanie sprawy.

Pismem Nr WOOŚ.4221.58.2021.mk2.3 z dnia 27 października 2021r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o

5

uzupełnienie materiałów w sprawie oraz nadesłanie dodatkowych wyjaśnień.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 28 października 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem z dnia 24 października 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 4 listopada 2021r. organ pierwszej instancji przekazał do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr GL. RZŚ.4360.44.2021.AS z dnia 7 grudnia 2021r. P.O. Zastępca Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach wystąpił do organu pierwszej instancji o uzupełnienie materiałów w sprawie oraz nadesłanie dodatkowych wyjaśnień.

Pismem Nr WOOŚ.4221.58.2021.MK2.7 z dnia 9 grudnia 2021r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o uzupełnienie materiałów w sprawie oraz nadesłanie dodatkowych wyjaśnień.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 13 grudnia 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 16 grudnia 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem z dnia 17 grudnia 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 28 grudnia 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr WOOŚ.4221.58.2021.MK2.8 z dnia 29 grudnia 2021r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 30 grudnia 2021r. organ pierwszej instancji przekazał do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 28 stycznia 2022r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Postanowieniem Nr GL.RZŚ.4360.44.2021.AS z dnia 4 lutego 2022r. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach uzgodnił realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztlonowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, oraz określił warunki jego realizacji. W treści uzasadnienia postanowienia przedstawili swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 10 lutego 2022r. organ pierwszej instancji przekazał do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 10 marca 2022r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 1 kwietnia 2022r. organ pierwszej instancji przekazał do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach dodatkowe dokumenty.

Postanowieniem Nr WOOŚ.4221.58.2021.MK2.9 z dnia 2 czerwca 2022r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztlonowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, oraz określił warunki jego realizacji. W treści uzasadnienia postanowienia przedstawili swoje stanowisko w sprawie.

6

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się opinia prawna z dnia 28 czerwca 2022r.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 20 lipca 2022r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocników inwestora o udzielenie informacji w sprawie.

Pismem z dnia 3 sierpnia 2022r. pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 8 sierpnia 2022r. pełnomocnik inwestora złożyła ponaglenie na przewlekle prowadzenie postępowania przez organ pierwszej instancji.

Pismem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 12 sierpnia 2022r. organ pierwszej instancji przesłał ww. ponaglenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Obwieszczeniem Nr RKO.6220.22.2021.AZP z dnia 10 sierpnia 2022r. organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz o uprawieniach stron wynikających z treści art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Postanowieniem Nr SKO.OS/41.9/469/2022/12769/KK z dnia 22 sierpnia 2022r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach uznało ww. ponaglenie inwestora na przewlekle prowadzenie postępowania przez organ pierwszej instancji za uzasadnione.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się korespondencja Burmistrza Miasta Bierunia oraz Wójta Gminy Bojszowa dotycząca przedmiotowej inwestycji, a także korespondencja złożona w ramach udziału społeczeństwa w prowadzonym postępowaniu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r. orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się inwestor – spółka BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowie, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią D. N., i w terminie złożyła odwołanie zawarte w piśmie z dnia 10 października 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 22 września 2022r. w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.) w niżej przytoczonym brzmieniu: „(…)”

Art. 59. 1. Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

2. Realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

Art. 60. Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, określi, w drodze

rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 61. 1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach:

- 1) postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1;

- 3) postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018r. poz. 1537 oraz z 2019r. poz. 2020).

2. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji.

3. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

3a. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

3b. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

4. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 62 ust. 2, przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

5. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 62. 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
  - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
  - b) dobra materialne,
  - c) zabytki,
  - ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
  - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a–ca,
  - e) dostępność do złóż kopalin;
- 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;

- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu.
2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizie oraz ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.

(...)

Art. 66. 1. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:

- a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnie zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne,
- b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
- c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z fazy realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia,
- d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powietrzni ziemi,
- e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
- f) informacje o pracach robótorkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:
  - a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,
  - b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód.

2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;

2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;

3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabrytek chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabrytek i opiece nad zabrytkami;

3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;

3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zmagających się na terenie, w którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanymi przedsięwzięciami;

4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;

5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływanie.

w tym:

a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

– wraz z uzasadnieniem ich wyboru;

6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrof naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływanie istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;

6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,

b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,

c) dobra materialne,

d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabrytek,

e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość

zabrytek i krajobraz ekologicznych,

f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,

g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;

7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;

8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływanie na środowisko, wynikające z:

a) istnienia przedsięwzięcia,

b) wykorzystywania zasobów środowiska,

c) emisji;

9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia,

10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

a) określenie założeń do:

– ratowniczych badań zidentyfikowanych zabrytek zmagających się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,

– programu zabezpieczenia istniejących zabrytek przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,

b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabrytek chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabrytek i opiece nad zabrytkami, w szczególności zabrytek archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej

mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określonej na podstawie analizy:

- a) dostępności podziemnych składników dwutlenku węgla,
- b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;
- 11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska;
- 11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istniejących z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;
- 11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy;
- 12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic tego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;
- 13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;
- 14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;
- 16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;
- 17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;
- 18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
- 19) datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;
- 20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.
- 1a. Każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- 1b. Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:
  - 1) z pracami robiorcowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
  - 2) z gospodarką odpadami;
  - 3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji.
- 1c. W przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na

poszukiwaniu i rozpoznawaniu złoża węgłowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węgłowodorów ze złoża tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – 2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – 8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.

2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego lub inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.

3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.

5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,

2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

– kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, powinien:

- 1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu dla danego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz pozostałych wydanych decyzji, o których mowa w

- art. 72 ust. 1, jeżeli informacje te nie mogły być w tym zakresie przedstawione odpowiednio w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo w karcie informacyjnej przedsięwzięcia.
- 2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli były już wydane dla danego przedsięwzięcia.
- (...)
- Art. 71. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.
2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.
- Art. 72. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:
- 1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektonicznego – budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021r. poz. 11);
  - 2) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane;
  - 3) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
  - 3a) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;
  - 4) koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, koncesji na wydobywanie kopalni ze złóż, koncesji na podziemne bezbiornikowe magazynowanie substancji, koncesji na podziemne składowanie odpadów oraz koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – udzielanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
  - 4a) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
  - 4b) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
  - 5) decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2001r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;
  - 6) pozwolenia wodnoprawnego na regulację wód, pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne;
  - 7) (uchylony);
  - 8) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2018r. poz. 908 oraz z 2019r. poz. 861);
  - 9) decyzji o zmianie lasu na użytk celowy – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2020r. poz. 1463 i 2338);
  - 10) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – wydawanej na podstawie

- ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020r. poz. 1363);
- 11) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020r. poz. 1043, 1378 i 1778);
- 12) (uchylony);
- 13) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięć Euro 2012 – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2020r. poz. 2008);
- 14) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018r. poz. 1380, z 2020r. poz. 471 i 2380 oraz z 2021r. poz. 11);
- 15) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu;
- 16) decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019r. poz. 2410 oraz z 2020r. poz. 471, 875 i 1378), o ile jest to wymagane;
- 17) decyzji o zezwoleniu na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 lipca 2008r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2020r. poz. 2018);
- 18) decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowlń przeciwpowodziowych;
- 18a) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 19) zezwolenia na budowę obiektu jądrowego oraz zezwolenia na budowę składowiska odpadów promieniotwórczych, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe;
- 20) decyzji o zezwoleniu na założenie lotniska – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 lipca 2002r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020r. poz. 1970);
- 21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;
- 22) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;
- 23) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską;
- 24) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 25) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze nartowym wydawanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze nartowym;
- 26) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku wydawanej na podstawie

ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku;
27) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych;

28) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, o której mowa w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamieniu przy ulicy Królewskiej w Warszawie;

29) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie elektrorowni szczytowo – pompowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrorowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących.

1a. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

1b. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje również przed podjęciem uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej w rozumieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Ilekroć przepisy ustawy mają zastosowanie do wszystkich decyzji, o których mowa w ust. 1, mają także odpowiednie zastosowanie do uchwały, o której mowa w zdaniu pierwszym.

2. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku zmiany:

1) decyzji, o których mowa w ust. 1, polegających na:

a) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszerzeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją;

b) zmianie danych wnioskodawcy;

1a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 19, polegających na zmianie zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego dotyczącej:

a) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji, oraz charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego,

b) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne,

c) charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego.

– które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1b) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, lub decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1c) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 25, oraz decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1d) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 27, oraz decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, o

ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1e) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 22, oraz decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) koncesji lub decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, polegających także na:

a) zmniejszeniu powierzchni, w granicach której ma być prowadzona działalność,

b) przeniesieniu koncesji lub decyzji na inny podmiot,

c) zmianie głębokości robót geologicznych związanych z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopaliny, wykonywanych metodą otworów wiertniczych,

d) zmianie koncesji lub decyzji, polegającej na zmianie terminu rozpoczęcia działalności lub ograniczeniu prowadzenia działalności objętej koncesją lub decyzją, o ile mieści się ono w zakresie objętych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,

e) zmianie zakresu prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub harmonogramu robót geologicznych, niestanowiących przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, f) (uchylony),

g) zmianie terminu rozpoczęcia prac i robót geologicznych,

h) zmianie zapisu dotyczącego przekazywania próbek i danych geologicznych,

i) zmniejszeniu granic obszaru górniczego i terenu górniczego,

j) (uchylony),

k) (uchylony),

l) (uchylony);

3) planu ruchu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4a i 4b.

2a. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się, w przypadku gdy:

1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub 2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie.

2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, przepis ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstąpienie od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a, nie spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji.

3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o którym mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu nie wcześniej

niz po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

4a. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, dla inwestycji w zakresie terminalu, a także energii jądrowej w zakresie morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do dla inwestycji w zakresie morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022r. poz. 10550 i 2687), może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

5. W okresie, o którym mowa w ust. 3, 4 i 4b, dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się także w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębne decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

5a. Dla obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących będącego równocześnie obiektem jądrowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskana przed decyzją o uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawaną na ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydawaną na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wypełnia wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na budowę obiektu jądrowego przewidziany ustawą z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe.

6. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.

6a. Udostępnienie dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 6, następuje zgodnie z przepisami działu II.

7. (uchylony).

8. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest:

- 1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub
- 2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności

– nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miaoby

niekorzystny wpływ na te cele.

9. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 8, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.

10. Do realizacji przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniósł, w drodze decyzji, sprzeciwu.

11. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 10, powstaje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 72a. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji.

2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji.

Art. 73. 1. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczynają się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

1a. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w:

- 1) postaci papierowej albo
- 2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023r. poz. 57).

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z odrębnymi przepisami jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczynają się z urzędu. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania decyzji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020r. poz. 346, 568, 695, 1517 i 2520).

4. Formularz wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.

Art. 74. 1. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 – kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podstawie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 – 5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowl, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku oraz dla inwestycji w zakresie elektroinżynierii szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektroinżynierii szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących, 5a) (uchylony);

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencje gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działań przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wyznaczeniu dzierżewców, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;

8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020r. poz. 833, 843, 1086, 1378 i 1565).

1a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w

ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

1b. (uchylony).

1c. (uchylony).

1d. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przekłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

3. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3a. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariancie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

3b. Prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doreczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

3c. W przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3d. W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

– nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 – nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

3e. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału

nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego.

3f. Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomien i decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3g. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;

2) nieruchomości, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

3h. Przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

4. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Art. 74a. 1. Prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 sporządza osoba, o której mowa w ust. 2.

2. Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów – kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:

a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,

b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi, geologia inżynierska, inżynieria środowiska,

c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i

d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub d) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, i posiada co najmniej 3 – letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołu autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko.

3. Oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem oświadczającym odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.” Klauzula ta stanowi odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń Art. 75. 1. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku:

a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

– drogę.

– (uchylony),
– napowietrznych linii elektroenergetycznych,
– instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazów,
– sztucznych zbiorników wodnych,
– obiektów jądrowych,
– składowisk odpadów promieniotwórczych,
b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej;

c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,

d) zmiany lasu, mieszaninającego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,

e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,

f) inwestycji w zakresie terminali,

g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,

h) (uchylona),

i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowl i przeciwpowodziowych;

j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,

k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,

l) (uchylona),

m) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,

n) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

o) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniosł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,

p) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska.

r) elektrowni wiatrowych.

s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,

t) inwestycji w zakresie linii kolejowych,

u) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie

Komunikacyjnym;

w) dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących.

1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o

przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

- 2) starosta – w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
- 3) dyrektor regionalnej dystrykcji Lasów Państwowych – w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytk rolny;
- 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

1a. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.

3. (uchylony).

4. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza, prezydenta miasta właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar jednego województwa, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5a. Do wniosku o wydanie opinii, o której mowa w ust. 4 i 5, załącza się odpowiednio kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w postaci pisemnej oraz elektronicznej.

5b. Opinię, o której mowa w ust. 4 i 5, wydaje się w drodze postanowienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

6. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym, ustalonym przez Ministra Obrony Narodowej, dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

7. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 76. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpieniem, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do spraw dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

3. W przypadku stwierdzenia, że decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1, została wydana bez uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli taka decyzja była wymagana,

właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wnioskiem o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

4. W przypadku stwierdzenia, że organ administracji architektoniczno – budowlanej, mimo braku wymaganej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia, o którym mowa w:

1) art. 30 ust. 1b ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań z urzędu, o których mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy;

2) art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań, o których mowa w art. 71a ust. 1 tej ustawy; w takim przypadku nie ustala się opłaty legalizacyjnej.

5. W przypadku zgłoszeń, o których mowa w art. 96 ust. 1, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może przedstawić stanowisko, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

6. Ze względu na szczególną wagę lub zawziętość sprawy, regionalny dyrektor ochrony środowiska może przekazać do rozpoznania Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska sprawę, w celu rozważenia skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4. Przekazanie sprawy wymaga uzasadnienia.

7. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może odmówić przyjęcia sprawy, o której mowa w ust. 1, 3 albo 4, do rozpoznania i zwrócić sprawę do regionalnego dyrektora ochrony środowiska, jeżeli uzna, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 6. W przypadku przyjęcia sprawy uprawnienie do skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4, przysługuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

8. W sprawach, o których mowa w ust. 1, 3 albo 4, właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym. Art. 77. 1. Jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;

1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;

2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3, 10–19 i 21–29, oraz,

uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3) zaśnięta opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy; przedsięwzięcia realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

5) zaśnięta opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej – w przypadku obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe

2. Organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagalnych koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szrotkopasowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych oraz stacji radarów meteorologicznych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o uławnieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naltowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienie przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienie przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

2a. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego

dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

2b. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–1b i 4, dokonuje się w drodze postanowienia.

4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego:

- 1) uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji;
- 2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu.

4a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji.

5. W stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego, stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia lub elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływał przedsięwzięcie;
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

5a. Organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, jeżeli

prześwietlenie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, lipca 2017r. – Prawo wodne.

6. W terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się uzgodnień oraz wydaje się opinie, o których mowa w ust. 1. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Do uzgodnień i opinii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. (uchylony).

9. W przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 78. 1. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym do wydawania opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, jest:

- 1) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w odniesieniu do:
  - a) będących prześwietlaczami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
    - drogi,
    - (uchylony),
    - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
    - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
    - sztucznych zbiorników wodnych,
  - b) pozostałych prześwietlacz mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie zadań określonych dla niego w ustawie z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
- c) inwestycji w zakresie terminalu,
- d) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
- e) inwestycji w zakresie linii kolejowych,
- f) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Komunikacyjnym,
- g) inwestycji w zakresie elektrorowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrorowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;
- 2) państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny – w odniesieniu do pozostałych prześwietlacz mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w zakresie zadań określonych dla tych organów w ustawie z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do prześwietlacz na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej jest właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.
3. (uchylony).
4. Niewydanie przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, odpowiednio w terminie, o którym mowa w art. 64 ust. 4, art. 70 ust. 3, art. 77 ust. 6 i art. 90

ust. 6, traktuje się jako brak zastrzeżeń.

Art. 79. 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania prześwietlacz na środowisko.

2. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyłączyć stosowanie przepisów działy III i VI w odniesieniu do prześwietlacz realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli zastosowanie tych przepisów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 80. 1. Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania prześwietlacz na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu prześwietlacz na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji prześwietlacz z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urzędów służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla prześwietlacz Euro 2012, dla prześwietlacz wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzystwa, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ulatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, dla prześwietlacz realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku oraz dla inwestycji w zakresie elektrorowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrorowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących.

3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne

i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nieumarzenie zamierzoną działalnością przeznaczoną nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

Art. 81. 1. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariancie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odnawia zgodę na realizację przedsięwzięcia.

2. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odnawia zgodę na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odnawia zgodę na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Art. 82. 1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

- 1) określa:
  - a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji;
  - b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cenny wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich;
  - c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno – budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27;
  - d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska;
  - e) wymogi w zakresie ograniczenia transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
  - f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;
- 2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

- a) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji;
- b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań;
- c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:
  - wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
  - starosta,
  - marszałek województwa.

- wojewódzki inspektor ochrony środowiska;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

- 4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b, nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;

- 4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

- 4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w:

- a) ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

- b) ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porcelizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;

- 6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nakłada obowiązek wykonania analizy porcelizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;
- 1a. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio.

- 1b. Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska;
  - 2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;
  - 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta;
  - 4) starosta;
  - 5) marszałek województwa;
  - 6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska
- 1c. Jeżeli z wyników analizy porcelizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia

działania w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczynana się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczynana się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

2. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleni, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

2a. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona.

3. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 82a. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed uzyskaniem decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, w której wskazano działki konieczne do przeprowadzenia prac przygotowawczych, stanowi podstawę do wykonania prac polegających na wyznaczeniu drzew i krzewów, przeprowadzenia badań archeologicznych lub geologicznych, a także przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej na nieruchomościach stanowiących własność Skarbu Państwa, zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991r. o lasach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uprawnia do nieodpłatnego wejścia na teren, na którym jest przewidywana realizacja inwestycji, celem wykonania tych prac.

Art. 83. 1. W analizie poralizacyjnej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 5, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

2. Jeżeli z analizy poralizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 84. 1. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązki działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

2. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 85. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. 2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 86. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;

2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;

3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

Art. 86a. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 86b. W przypadku gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się przepis art. 132 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zgodę na uchylenie lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia.

Art. 86c. Wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile

przedsięwzięcie jest realizowane.

Art. 86d. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia:

- 1) zawięsza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 2) umarza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – jeżeli nie zagroza to interesowi społecznemu.
2. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.
3. Przepisów art. 98 i art. 105 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

(...)

Art. 87. Przepisy niniejszego działu oraz działu VI stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

(...)

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obchęt Urbanowiec, miejscowość Tychy”, w świetle zapisów ww. rozporządzenia zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 tego rozporządzenia, to jest instalacje do przetwarzania w rozumnym art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, o których mowa w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018r. poz. 2389 z późn. zm.).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badania wstępne ww. odwołania spółki BM Recycling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowice, reprezentowanej przez pełnomocnika nadęcego prawem Panią D. N., zawartego z dnia 10 października 2022r., zarytuhowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 22 września 2022r. w sprawie

odnowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że ww. odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepis § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, Pp 1989, z 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), uktierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji leżą niewątpliwie również zasady sztybkości działania i prostoty środków prowadzących do zafawienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procosowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprovadza się zaś do oddalenia odwołania bądź

uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarżającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w.): B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania spółki BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowcie, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią D. N., zawartą w piśmie z dnia 10 października 2022r., z tytułowanymi: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 22 września 2022r. w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r. o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy.”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r. zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konkretny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konkretny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ

odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konkretny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłyby zasadę dwuinстанcyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinстанcyjne. Nado w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,

4. subsumując faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną.
5. ustalanie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych: zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyzczepiający zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyzczepiającego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją, procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyzczepiającego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyzczepiającego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r. organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 oraz art. 107 § 1 i § 3, kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4 oraz art. 80 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, po rozpatrzeniu wniosku spółki BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowie, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji bezłutenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji bezłutenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania spółki BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowie, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Pana D. N., zawartego w piśmie z dnia 10 października 2022r., zaytulowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 22 września 2022r. w sprawie odmowy wydania

decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r. o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji bezłutenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w sprawie kolejności wniosków”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w pierwszej instancji do organu odwoławczego wyznika, że stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest Prezydent Miasta Tychy. Wynika to z treści znajdującego się w aktach sprawy podpisanego wykazu stron postępowania. Kolegium zauważa również, że w aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się kserokopia mapy ewidencyjnej odczytanymi m. in. o treści „gmina”.

Z treści zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu, gdyż stroną w postępowaniu zakończonym wyżej opisaną i zaskarżoną decyzją jest m. in. Prezydent Miasta Tychy – co wynika ze znajdującego się w aktach sprawy podpisanego wykazu stron postępowania – albo Gmina Tychy, której organem wykonawczym jest również Prezydent Miasta Tychy – równocześnie organ pierwszej instancji.

Kolegium zauważa, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14, wskazał m. in. że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekazanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarbu Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy, albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzic wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawie w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozwiązanie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)” (Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że w świetle postanowień art. 24 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2) swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,

- 4) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5) w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Tychy jest organem, który w przedmiotowej sprawie orzekał w pierwszej instancji. Został on również wskazany przez organ pierwszej instancji jako strona postępowania, co uzasadniałoby zastosowanie przez art. 24 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Gminy Tychy – i działa w jej imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem również w świetle art. 24 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, jako podmiot reprezentujący stronę postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania dotyczącego wydania inwestorowi decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”. Wyłączenie to następuje z mocy prawa i zbyte jest wydawanie w tej sprawie odrębnego postanowienia. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego wyłączonej pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Tychy z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta w Tychach, którym Prezydent Miasta Tychy mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżoną decyzją Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r. wydał Naczelnik Wydziału Komunalnego, Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Tychach, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Tychy, zatem decyzja ta jest w istocie sposobem wadliwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje wadliwością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylecia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego; E. Mzyk, Wznowienie postępowania... s. 19 i n.). (Czesław Martysz, Komentarz do art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego, stan prawny: 2010.08.01, Lex).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r. organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Tychy – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

W tym miejscu Kolegium wskazuje również, że w aktach sprawy brak jest dokumentów, w oparciu o które organ pierwszej instancji ustalił krąg stron postępowania, to jest wypisów z ewidencji gruntów, na które tenże organ powołał się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Tym samym w tym zakresie brak jest w aktach sprawy dokumentów, w oparciu o które organ pierwszej instancji dokonał stosownych ustaleń w zakresie stron postępowania, a tym samym brak jest możliwości zweryfikowania ustaleń organu pierwszej instancji w wyżej określonym zakresie. Nadto z uwagi na powyższe ww. ustalenia tego organu są gotostowne gdyż nie znajdują oparcia w materiale dowodowym zebranym w sprawie.

Powyższe braki winien zatem usunąć organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji, uzasadniając odmowę wydania przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzasadnił niezgodnością ww. planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z uwagi na fakt, że planowana inwestycja nie jest inwestycją celu publicznego.

Stanowiska tego Kolegium nie podziela.

Kolegium wskazuje, że z akt sprawy wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, będzie realizowane w Tychach na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice.

Z akt sprawy wynika również, że działka ta położona jest na terenie objętym zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach i oznaczonym w tymże planie symbolem O, Z3 i ZL3.

Zgodnie z treścią § 8 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów infrastruktury technicznej w zakresie gospodarowania odpadami, oznaczonych symbolem O, ustala się:

- 1) przeznaczenie:
    - a) składowiska odpadów,
    - b) obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami,
    - c) składy i magazyny,
  - 2) nieprzekraczalna linia zabudowy – zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu;
  - 3) maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej – 70 %;
  - 4) wskaźnik intensywności zabudowy – od 0,1 do 1,2;
  - 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 15%;
  - 6) geometria dachów – dowolna;
  - 7) maksymalna wysokość zabudowy – 55 m;
  - 8) dla obiektów budowlanych infrastruktury technicznej, o których mowa w § 14 nie stosuje się odpowiednio ustaleń, o których mowa w pkt 1 – 6;
  - 9) dla budynków istniejących w dniu wejścia planu w życie lub posiadających ostateczną decyzję o pozwoleniu na budowę w dniu wejścia planu w życie, które nie spełniają któregośkolwiek z warunków określonych w pkt 1 – 7 – dopuszczenie termomodernizacji lub przebudowy;
  - 10) obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu;
  - 11) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW; z wykluczeniem elektrowni wiatrowych;
  - 12) nakaz utrzymania stref ochronnych urządzeń, o których mowa w pkt 11, w granicach terenów o symbolach: PU, O, ZZ.
- Zgodnie z treścią § 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zieleni, oznaczonych symbolem Z1 – Z3, ustala się:
- 1) przeznaczenie – zieleni;
  - 2) zakaz zabudowy, z wyjątkiem budowlanej infrastruktury technicznej, dróg wewnętrznych, dróg rowerowych, ciągów pieszych, budowli hydrotechnicznych i urządzeń wodnych, dla których nie ustala się; wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej, wskaźnika intensywności zabudowy, geometrii dachu;

- 3) maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 95 %;
- 5) obszar wymagający rekultywacji na terenie o symbolu Z2, o którym mowa w § 15 pkt 2, oznaczony na rysunku planu;
- 6) obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu;
- 7) dopuszczenie uwzględnienia powierzchni terenu o symbolu Z3 jako pasa zieleni otaczającego składowisko odpadów w myśli § 1 O pkt 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz. U. z 2013r., poz. 523) w ramach inwestycji celu publicznego, o której mowa w pkt 6;
- 8) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, z wykluczeniem elektrowni wiatrowych, na terenie o symbolu Z2;
- 9) nakaz utrzymania stref ochronnych urządzeń, o których mowa w pkt 8, w granicach terenów o symbolach O, Z2.

Zgodnie z treścią § 11 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów lasów, oznaczonych symbolem ZL1 – ZL3, ustala się:

- 1) przeznaczenie – las;
- 2) zasady zagospodarowania terenu - zgodnie z przepisami Ustawy o lasach z dnia 28 września 1991r. (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 2129 z późn. zm.) oraz zgodnie z planem urządzenia lasu.

Sosownie zaś do treści § 4 pkt 5 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na rysunku planu występują następujące oznaczenia graficzne, stanowiące ustalenia planu: obszary inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

Z akt sprawy oraz z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że na części działki Nr 354/29 (od strony południowej i wschodniej), oznaczonej w ww. planie symbolem Z3, inwestor planuje wykonać drogę wewnętrzną o nawierzchni asfaltowej o powierzchni około 440 m² oraz wjazd na nieruchomości o nawierzchni szerszej o powierzchni około 170 m². Tym samym zagospodaruje około 610 m² powierzchni (w tym, około 430 m² powierzchni utwardzonej), z całkowitej powierzchni oznaczonej symbolem Z3 wynoszącej 10.800,00 m². Zgodnie z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie oznaczonym symbolem Z3, dopuszcza się budowę dróg wewnętrznych przy zachowaniu minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 95 %, a zatem z powyższego wynika, że spełnione zostaną warunki tego planu określone w § 10 pkt 1 – 4). Z kolei późnora część ww. działki Nr 354/29, oznaczona w planie symbolem ZL3, nie będzie zagospodarowana w ramach planowanego przedsięwzięcia.

Kolegium wskazuje, że analiza zapisów § 8 pkt 1 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi do wniosku, że dla terenów infrastruktury technicznej w zakresie gospodarowania odpadami, oznaczonych symbolem O, ustala się

- przeznaczenie:
- a) składowiska odpadów,
  - b) obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami,
  - c) składy i magazyny.

W ocenie Kolegium przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa instalacji beztlentowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, mieści się treści zapisów § 8 pkt 1 lit. b i lit. c ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie bowiem z treścią § 7 pkt 1 lit. b i lit. c ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu infrastruktury technicznej w zakresie gospodarowania odpadami, oznaczonych symbolem O, ustala się

następujące przeznaczenie obiektu budowlane związane z gospodarowaniem odpadami (lit. b) oraz składy i magazyny (lit. c).

W tym zakresie stanowisko Kolegium jest zbiteżne ze stanowiskiem organu pierwszej instancji.

Kolegium nie podziela jednak stanowiska organu pierwszej instancji, że przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa instalacji beztlentowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, nie spełnia zapisów § 8 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i z tego tytułu nie może być tam prowadzona.

Kolegium wskazuje, że § 8 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje, że dla terenów infrastruktury technicznej w zakresie gospodarowania odpadami, oznaczonych symbolem O, ustala się obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu.

Z akt sprawy wynika również, że oznaczenie na rysunku planu obszaru inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami obejmujące całą działkę o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy.

W ocenie Kolegium z zapisów ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wynika zatem, że na terenie oznaczonym w ww. planie symbolem O – tereny infrastruktury technicznej w zakresie gospodarowania odpadami – mogą być realizowane przedsięwzięcia wskazane w § 8 pkt 1 tego planu, a także obszar ten jest wyznaczony również jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – stosownie do treści § 8 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przy czym z brzmienia przepisów tego planu nie wynika zakaz realizacji na fragmencie tego terenu oznaczonego w ww. planie symbolem O, który jest wyznaczony jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – stosownie do treści § 8 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – istnieje możliwość realizacji inwestycji niebędącej inwestycjami celu publicznego, o ile są to przedsięwzięcia wskazane w § 8 pkt 1 tego planu. Tym samym Kolegium nie podziela wykładni § 8 pkt 1 w związku z pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której w zaskarżonej decyzji dokonał organ pierwszej instancji.

Niezależnie od powyższego Kolegium w dalszej kolejności zauważa również, że w myśli postanowień art. 2 ust 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 503 z późn. zm.) przez inwestycje celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami.

Kolegium wskazuje, że przepis ten, zawarty w akcie prawnym dotyczącym

planowania i zagospodarowania przestrzennego, co prawda odsyła do celów zawartych w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jednakże jednoznacznie wskazuje, że status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie ma znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego. Tym samym dla potrzeb planowania przestrzennego status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie ma znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego.

Kolegium wskazuje również, że żaden przepis prawa nie daje podstaw do uznania, że inwestycje celu publicznego, wymienione w art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 1846 z późn. zm.) mogą być realizowane wyłącznie przez podmioty publiczne.

De facto bogate orzecznictwo sądów administracyjnych dopuszcza realizację inwestycji celu publicznego przez podmioty nie będące podmiotami publicznymi.

Wskazać w drodze przykłądu należy, że Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 września 2008r., sygn. akt: II OSK 989/07, wskazał, że: „1. Dla rozstrzygnięcia, czy zamierzenie budowlane wymaga decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego bez znaczenia pozostaje to, czy inwestorem jest podmiot prywatny, czy też publiczny. Nie ma także znaczenia okoliczność, iż inwestor jest zainteresowany w realizacji inwestycji z powodów czysto merkantylnych (dla osiągnięcia własnego zysku). O tym, czy mamy do czynienia z inwestycją celu publicznego w istocie decyduje normatywne uregulowanie danej inwestycji, a więc czy mieści się ona stosownie do art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w pojęciu działań o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponad lokalnym /powiatowym, wojewódzkim i krajowym/, stanowiących realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. 2. Pomimo, iż inwestycje z zakresu telefonii komórkowej realizują podmioty prywatne, które są zainteresowane, w osiągnięciu swojego fiskalnego interesu, to z punktu widzenia prawa administracyjnego publicznego, wykonują one bardzo istotne zadania umożliwiające szeroką, publicznie dostępną łączność telefoniczną, analogicznie jak drogi i inne inwestycje limtowe, co do których nie występują zastrzeżenia w traktowaniu ich jako inwestycji celu publicznego.” (teza wyroku za CBOSA).

Z kolei w wyroku z dnia 6 marca 2019r., sygn. akt: II OSK 998/17, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: „(...) Zgodnie z art. 50 ust. 1 u.p.z.p. inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku – w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Art. 2 pkt 5 u.p.z.p. zawiera legalną definicję inwestycji celu publicznego. Zgodnie z tym przepisem przez realizację celu publicznego należy przez to rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne) oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 u.g.n. (...) Stosownie do art. 6 pkt 3 u.g.n. do celów publicznych zalicza się budowę i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania. W ocenie Sądu pierwszej instancji wyżej opisane zamierzenie inwestycyjne spełnia warunek celu publicznego objęty art. 6 pkt 3 u.g.n. Takie stanowisko jest trafne. (...)” (CBOSA).

W tym zakresie Kolegium również nie podziela stanowiska organu pierwszej instancji zawartego w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji jakoby tylko podmiot publiczny mógł realizować inwestycję celu publicznego.

Kolegium uznaje natomiast za słuszną co do zasady argumentację pełnomocnika odwołującej się spółki w tym zakresie, zawartą w piśmie z dnia 17 października 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie”.

Tym samym, w ocenie Kolegium stanowisko organu pierwszej instancji zawarte w zaskarżonej decyzji, w świetle którego planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, jest niezgodne z zapisami prawa miejscowego, to jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego, do interpretacji przy przepisach prawa, które w sprawie oparcia w materiale dowodowym sprawy jak również w Z uwagi na powyższe, w ocenie Kolegium, na chwilę obecną organ pierwszej instancji nie wykazał niezgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach. W szczególności przedsięwzięcie to nie jest niezgodne z zapisami § 8 ust. 1 w związku z ust. 10 tego planu, co wyżej Kolegium wskazało. Tym samym Kolegium na chwilę obecną nie podziela poglądu organu pierwszej instancji w tym zakresie, a w takiej sytuacji odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o numerze ewidencyjnym 354/29, obręb Urbanowice, miejscowość Tychy”, jest nieuzasadniona na obecnym etapie postępowania i co najmniej przedwczesna.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, iż w orzecznictwie sądowym zwraca się uwagę, iż wykładnia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powinna odbywać się według tych samych zasad, jakie mają zastosowanie wobec innych aktów prawnych, a podmiotami uprawnionymi do jej dokonania są organy administracji i sądy administracyjne. Poza wypadkami, gdy rozumienie przepisów nie budzi wątpliwości, do interpretacji postanowień planu stosuje się więc metody właściwe dla wykładni aktów normatywnych (tak m.in.: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w z 12 października 2011r., sygn. akt: IV SA/Po 259/11 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 15 lipca 2016r., sygn. akt: II OSK 2775/14). W przypadku zatem, gdy interpretacja postanowień planu jest konieczna, powinna być dokonana z uwzględnieniem wykładni językowej (poprzez odkodowanie norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażen zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki), celowościowej i systemowej, mającej na względzie cel uregulowania i analizującej znaczenie zapisu planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem pozostałych postanowień tego aktu prawnego (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 10 listopada 2010r., sygn. akt: II SA/Gd 408/10). Przyjmuje się, że w pierwszej kolejności przy interpretacji zapisów planów miejscowych zastosowanie znajduje wykładnia językowa. A gdy uzyskane na jej podstawie rezultaty będą niewystarczające do kwalifikacji faktów oraz ustalenia normatywnych konsekwencji tej kwalifikacji, dopuszczalnym jest stosowanie innych reguł wykładni prawa. Okolicznością uzasadniającą odejście od sensu językowego przepisu jest przede wszystkim taki przypadek, gdy wykładnia językowa prowadzi do rozstrzygnięć, które w świetle powszechnie obowiązujących wartości mogą być uznane za rażąco niesłuszne lub niesprawiedliwe lub gdy sens językowy jest ewidentnie sprzeczny z

fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z 28 czerwca 2011r., sygn. akt: II SA/Lu 314/11). Przy wykładni postanowień miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy bowiem mieć na względzie maksymalną ochronę uprawnień właścicielskich (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 8 lutego 2013r., sygn. akt: II SA/Po 1006/12). Plan miejscowy uprawnia zaś jedynie do takiego rozstrzygnięcia, jakie wyrażenie wynika z jego treści tekstowej i graficznej. Wszelka rozszerzająca wykładnia planu na niekorzyść właścicieli nieruchomości byłaby sprzeczna z konstytucyjną zasadą ochrony prawa własności i stanowiłaby naruszenie ustaleń tego planu (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 22 lutego 2011r., sygn. akt: II OSK 353/10). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 lutego 2006r., w sprawie o sygn. akt: II OSK 490/05: „Zgodnie z zasadą „złotego środka”, odzwierciedlającą najlepiej istotę konstytucyjnej ochrony prawa własności, postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie powinny być interpretowane w sposób nadmiernie ograniczający prawa właściciela, ani w sposób nadmiernie rozszerzający istniejące ograniczenia praw właścicielskich, tak aby nie naruszało to istoty prawa własności”.

W świetle powyżej zaprezentowanego stanowiska orzeczniczego sądów administracyjnych i w oparciu o stan faktyczny sprawy, a także obowiązujące przepisy prawne organ odwoławczy stwierdza, że analiza zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie została przez organ pierwszej instancji dokonana w sposób wyczerpujący i prawidłowy – co wyżej już zostało wskazane. Nie ujawniono bowiem w sposób przekonujący i świadczący o rzetelności prowadzonego postępowania dokonanej analizy motywów, którymi kierował się organ pierwszej instancji odmawiając wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia w tej konkretnej sprawie i opierając o przedstawione przepisy. Wywód zawarty w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wykazuje zdaniem organu odwoławczego w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości niezgodności planowanego przedsięwzięcia z treścią postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a nadto Kolegium nie podziela stanowiska organu pierwszej instancji w tym zakresie – co wyżej zostało już wskazane. Jeżeli bowiem przepisy ustawy jako zasadę przewidują wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, a odmowa wydania tej decyzji została potraktowana przez ustawodawcę jako wyjątek, to w przypadku stwierdzenia niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, niezgodność ta powinna zostać wykazana ponad wszelką wątpliwość. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni przepisów prawnych, przepis o charakterze wyjątku podlega interpretacji ścisłej.

Nadto organ pierwszej instancji odstąpił od przystąpienia do badania meritum sprawy z uwagi na fakt wystąpienia w jego ocenie niezgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wskazać należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 24 listopada 2017r., sygn. akt: IV SA/Wa 1743/17 (Lex Nr 2473723) trafnie podkreślił, że zasadnicze znaczenie dla tej kategorii spraw administracyjnych ma bezspornie zapis art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w myśl którego właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z powołanego przepisu wynika wymóg zgodności z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jest to podstawowe kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedynie stwierdzenie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem, uprawnia organ administracji publicznej do wydania decyzji pozytywnej, po spełnieniu pozostałych wymogów wynikających z ustawy. A contrario, jeżeli przedsięwzięcie

naruszałoby przepisy zawarte w planie miejscowym, organ byłby zobligowany do odmowy wydania wnioskowanej decyzji. Ocena zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego należy do organu wydającego decyzję i winna być dokonywana już na etapie wstępnym postępowania. Procedowanie co do meritum, w sprawie potrzeby ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, staje się bezprzedmiotowe. Wydawana jest wówczas decyzja odmowna. Z uwagi jednak na okoliczności, iż ocena zgodności planowanego zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego okazała się w przedmiotowej sprawie przedwczesna – organ pierwszej instancji nie zbadał tej w kwestii zgodności ze standardami postępowania dowodowego wyznaczonymi zasadą prawdy obiektywnej, całe postępowanie administracyjne w sprawie, to jest etap wstępny, jak również badanie co do meritum – w przypadku stwierdzenia zgodności zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego, musi być przeprowadzone od początku. Innymi słowy, z uwagi na błędność i przedwczesną ocenę tzw. kwestii wstępnej organ pierwszej instancji nie rozpoznał sprawy co do istoty.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w pełnym zakresie i w sposób prawidłowy czym naruszył art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Wskazać także należy, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania całego materiału dowodowego. Na organie ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych kroków dla ustalenia tej podstawy w sposób najbardziej zbliżony do jej rzeczywistej wysokości, a zatem nie może on przyjąć za podstawę swoich rozstrzygnięć ustaleń dowodowych lub przypadkowych (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to więc, że organ jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że powinien rozpatrzyć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominać jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu ani też uwzględnić dowodu, którego nie ma w aktach sprawy. Według wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, „jako dowolnie należy traktować ustalenia faktyczne zmagające wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wkluczają dopiero ustalenia dokonane w całościście materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonywającej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego)”. Kolegium przypomina, że obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą w kodeksie postępowania administracyjnego zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego). By swobodna ocena dowodów nie przerodziła się w samowolę musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, i po pierwsze opierać się na materiale dowodowym zebrany przez organ. Kolegium podnosi również, że organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że organ ten jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzyć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominać jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu. Dokonując oceny dowodów winien w sposób niebudzący wątpliwości wskazać przesłanki, którymi kierował się podejmując rozstrzygnięcie. Organ powinien dokonać oceny zebranego w postępowaniu materiału

dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

Kolegium wskazuje dalej, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji nie dał również szansy odwołującej się stronie – wnioskodawcy, na ewentualną modyfikację wniosku, która uwzględniałaby ewentualną argumentację organu pierwszej instancji. Organ pierwszej instancji niewątpliwie naruszył tym samym przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony – co miało miejsce w tym zakresie. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stoją się. Z kolei zgodnie z § 2 tego artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Przytoczony wyżej przepis stanowi uszczegółowienie zawartej w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, a konkretnie wynikającego z niej obowiązku umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Na organ nałożony został dodatkowy obowiązek polegający na wskazaniu stronie zależnych od niej przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem (por. F. Elżanowski (w.): R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 4; str. 624). Przyjęte w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego rozwiązanie wzmacnia gwarancje pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przez ukierunkowanie czynności strony dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ obowiązany jest bowiem poinformować stronę o np. spełnieniu przesłanek, od których przepis prawa materialnego uzależnia nadanie uprawnień, zwolnienia z obowiązku. Przepis ten umożliwia stronie przedłożenie dodatkowych dowodów w celu wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony (por. B. Adamiak (w.): B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 16; 508-509). Odpowiadać też należy, że ratio legis dodanego do kodeksu postępowania administracyjnego ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) przepisu art. 79a jest zmodernizowanie organów administracji do wnikliwego badania merytorycznej treści żądań strony na wszystkich etapach postępowania wszczętego na żądanie strony i zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. Może to zapobiec wydaniu negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie oraz zaskarżeniu decyzji przez stronę i przedstawieniu tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz

zgłoszonych żądań (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r., Sejm VIII kadencji, druk sejmowy Nr 1183, dostępny na stronie internetowej Sejmu RP www.sejm.gov.pl). Powiązanie konstrukcji obowiązku przewidzianego w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego z obowiązkiem ustanowionym w art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się, po pierwsze, poprzez jednoczesną ich realizację w jednym zawiadomieniu kierowanym do strony, a po drugie – poprzez ustanowienie jednolitego terminu do zajęcia przez stronę stanowiska zarówno w kwestii zgromadzonego materiału dowodowego, jak i informacji organu sformułowanej na podstawie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2018r., sygn. akt II SA/Po 975/17 i powołane tam piśmiennictwo, dostępne na stronie internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy zaklatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium wskazuje również, że w myśl art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać – w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co ma miejsce w przedmiotowej sprawie – informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa oraz informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione m. in. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1.

W ocenie Kolegium w tym zakresie uzasadnienie zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji nie spełnia wymagan określonych w wyżej przywołanym art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien uchybić ten to usunąć.

Kolegium wskazuje również, że do zaskarżonej decyzji nie została dołączona charakterystyka przedsięwzięcia, która jest elementem istotnym decyzji środowiskowej. Zgodnie bowiem z treścią art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien uchybić to usunąć.

Kolegium informuje również organ pierwszej instancji, że nowy tekst jednolity kodeksu postępowania administracyjnego został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2023r. pod pozycją 775 i był już nowelizowany.

Z kolei nowy tekst jednolity ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2023r. pod poz. 1094 i także był już nowelizowany.

Powyższe winien uwzględnić organ pierwszej instancji ponownie orzekając w sprawie.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konkretny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, w ramach czynności niecierpiących zwłoki, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do zakwalifikowania przedmiotowej sprawy. Następnie w trakcie ponownie prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia materiałowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji

winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania spółki BM Recycling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowie, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią D. N., zawartego w piśmie z dnia 10 października 2022r., zacytowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 22 września 2022r. w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RKO.6220.22.2021 z dnia 27 września 2022r., Kolegium zauważa, że w znacznej części podzielił argumenty pełnomocnika odwołującej się strony zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkrócenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Dodatkowo wypełniając obowiązek informowania stron, zawarty w art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, iż stosownie do art. 40 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela – temu przedstawicielowi. Od dnia 11 kwietnia 2011r. art. 40 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego otrzymał brzmienie: „Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika” (zmiana dokonana na podstawie art. 1 pkt 9 lit. a) ustawy z dnia 3 grudnia 2010r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011r. Nr 6, poz. 18). W aktach niniejszej sprawy znajduje się pięć pełnomocnictw (zawartych w 2 dokumentach) udzielonych pełnomocnikom do działania w sprawie przez spółkę BM Recycling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowie. Spółka BM Recycling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowie nie wskazała takiego pełnomocnika, zatem Kolegium doręcza niniejszą decyzję radcy prawnemu Pani D. N. – pełnomocnikowi ww. spółki, który złożył ww. odwołanie. Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do

publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 259 z późn. zm.).

Wnieście sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu statego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 259 z późn. zm.).

CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach	CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach	CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach
--	--	--

Robert Nowicki (na oryginalne właściwy podpis)	Katarzyna Stebnicka (na oryginalne właściwy podpis)	Kamila Koziara (na oryginalne właściwy podpis)
--	---	--

Otrzymują:

1. Radca prawny Pani D. N. – pełnomocnik spółki BM Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Andrychowie
Adres do doręczeń:
Radca prawny Pani D. N.; Kancelaria Radcy Prawnego
.....
na adres ePUAP: .....
2. Strony postępowania – zawiadomienie w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego
3. Prezydent Miasta Tychy; Al. Niepodległości 3; 43 – 100 Tychy – z aktami sprawy
4. aa

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska; Plac Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny; ul. Budowlanych 131; 43 – 100 Tychy
3. Marszałek Województwa Śląskiego; ul. Ligonia 46; 40 – 037 Katowice
4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach; ul. Stenkwicza 2; 44 – 100 Gliwice